

Przedmiotowy system oceniania

Przedmiot: **Religia**

Klasa IV SP „Pan Jezus jest naszym życiem”

Program – AZ-1-01/18

Numer podręcznika: **AZ-14-01/18-PO-6/23**, zatwierdzenie z dnia **4.05.2023** r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w **rocznych planach wynikowych** opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to najczęściej dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy

zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy

- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco

5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach)

Szczegółowe kryteria oceniania

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
1. Poznaję „Nowe przykazania Pana Jezusa	→ wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią → wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie → analizuje tekst Łk 22,59–62, → na przykładzie wybranych świętych wskazuje jak można realizować w swoim życiu drogę błogosławieństw,	→ wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, → uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, → odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, → wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, → odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, → wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem, → odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych	→ tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy → wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym → tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufa Panu Jezusowi → wskazuje na mapie górę Błogosławieństw → wskazuje na mapie Górę Synaj → wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa → opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, → określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniając w swym życiu Jego wolę → wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają poklasku, nie unoszą się gniewem, → odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce,	→ opowiada przypowieść o siewcy, → wskazuje na mapie Ziemię Świętą, → wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, → odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym → wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów → wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy → wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, → objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy → wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw	→ formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, → wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno → wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni → nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca → wskazuje na mapie rzekę Jordan → tłumaczy pojęcie miłosierdzia, → wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania

	→ szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństwa w naszym życiu	projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń, → na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, → odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, → odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na krzywdę drugiego człowieka. → odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia → wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw → uzasadnia, że Piotr Jerzy jest człowiekiem ośmiu błogosławieństw	→ odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego, → opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników → odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego → wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej → robi rachunek sumienia w oparciu o osiem błogosławieństw → podaje główne fakty z życia Piotra Jerzego Frassatiego, •, •	→ odkrywa, że przeszkodą w stawaniu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm → odkrywa, że przeszkodą do stawania się człowiekiem czystego serca jest nasze zubożenie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych → opowiada historię Świętego Szczepana, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest powołany do świętości	→ odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi, → odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, → wymienia większość z ośmiu błogosławieństw
--	--	---	--	--	--

2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem	→ wyczerpująco uzasadnia potrzebę i sposoby troski o przyjaźń z Jezusem → wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga →	→ wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że udział w Eucharystii, ucztę weselną jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem, → wyjaśnia, że modląc się rano i wieczorem, wypełnia i zachowuje polecenie Pana Jezusa „wy zatem tak się módlcie” → odszukuje wybrany fragment w Biblii według siglów. → przytacza wezwania wiernych z liturgii słowa → podaje, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi → tłumaczy w jaki sposób wspólnoty działające na terenie parafii służą ludziom, → odkrywa, że „kiedy się modli, rozmawia z Panem Jezusem, a kiedy czyta Pismo Święte, Pan Jezus przemawia do niego”	→ wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi → wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca → wskazuje Pana Jezusa jako Tego, który objawia imię Boga: „Ojciec”, → wyjaśnia znaczenie słów świętego Augustyna: „Kto śpiewa, dwa razy się modli” → odkrywa, że Biblia to księga pisana pod natchnieniem Ducha Świętego – słowo Boże, → wymienia imiona czterech Ewangelistów, → wymienia tytuły niektórych listów apostoelskich, → przytacza dewizę, którą kierował się w życiu błogosławiony Michał Giedroyc → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnot w parafii, → podaje fakty z życia Świętego Hieronima	→ opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu → tłumaczy, że poprzez modlitwę poranną i wieczorną, jako dziecko Boże pogłębia swą relację z Bogiem Ojcem → wskazuje Księgę Psalmów jako zbiór pieśni napisanych w większości przez króla Dawida → wskazuje, że tylekroć spotyka się z Panem Jezusem i Jego nauczaniem, ilekroć słucha słowa Bożego → opisuje, w którym momencie Mszy Świętej czytane jest słowo Boże → odkrywa, że owocem Eucharystii jest miłość do Boga i bliźniego → odkrywa, że i on może zaangażować się w budowanie wspólnoty parafialnej → podaje, że przyjaciel to ten, o którym wiele wiemy, z którym często spotykamy się, rozmawiamy	→ wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty → uzasadnia, że modlitwa jest dla chrześcijanina ważna → stwierdza, że piosenki i pieśni religijne mają wielkie znaczenie dla katechezy Kościoła → wypowiada się na temat podziału Biblii na Stary Testament, Nowy Testament → wymienia wspólnoty działające na terenie parafii → czyta ze zrozumieniem Pismo Święte analizowane podczas katechezy
--	---	---	---	--	---

3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi	→ wyczerpująco omawia dary, które otrzymaliśmy odnosząc do przykładu życia Ojca Pio → analizując treść prefacji tłumaczy Eucharystia to dziękczynienie → projektuje jak wykorzystać media do głoszenia Dobrej Nowiny	→ wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, → wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, → określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych → wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone → wyjaśnia znaczenie słów „stygmatyk”, „bilokacja”, → wskazuje posłuszeństwo, pokorę i miłość do drugiego człowieka jako cechy Ojca Pio → wymienia wydarzenia z historii Polski poznane na lekcji; określa wiek, w którym miały miejsce, → odkrywa, że Eucharystia to dziękczynienie Bogu → wyjaśnia sens Ewangelii o krzewie winnym	→ wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, → wymienia fakty z życia Wandy Błęńskiej → wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, → odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi, → podaje kilka faktów z życia świętego Ojca Pio → odkrywa, że Pan Bóg działa w życiu narodu polskiego → wymienia, za kogo i za co dziękujemy Bogu w prefacji, → opowiada o życiu Błogosławionego Karola Acutisa	→ uzasadnia wartość wdzięczności → odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary → odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego → wymienia nadprzyrodzone dary, które otrzymał Ojciec Pio → podaje, że Maryja objawia się w ważnych dla ludzkości wydarzeniach → podaje, że prefacja to modlitwa dziękczynna → wymienia cechy Karola Acutisa, które możemy naśladować	→ • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa → uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem → wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga, → odkrywa, że Bóg, pełen miłości, działa dla dobra innych poprzez Ojca Pio → nazywa Maryję Królową Polski, Czarną Madonną, → wymienia osoby, poprzez które Bóg działa w jego życiu, obdarowując go dobrem
--	---	--	---	---	---

Katechezy okoliczności owe	→ referuje wartości modlitwy różańcowej, → wyjaśnia czym jest świętość, do której wzywa nas Bóg → wyjaśnia chrześcijański sens przeżywania adwentu → rozważa sens obchodzenia pamiątki narodzin Jezusa	→ odkrywa, że tak jak Maryja rozważała wszystkie wydarzenia w swym życiu, tak my w modlitwie różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Pana Jezusa i Maryi, → odkrywa, że Jezus jest Zmartwychwstaniem i daje nam obietnicę życia wiecznego, → na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi → uzasadnia, że Kościół jest arką, znakiem danym ludziom, aby mogli się nawracać i osiągnąć życie wieczne → posługuje się sigłami w odszukiwaniu wskazanych fragmentów Biblii	→ wskazuje Jana Pawła II jako człowieka, który ukochał modlitwę różańcową → podaje cechy człowieka świętego → na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla, → uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego, → podaje znaczenie symboli adwentowych → wskazuje Izajasza jako proroka zapowiadającego narodziny Jezusa	→ wymienia tajemnice różańca i wydarzenia im przypisane → wskazuje, że to sam Bóg wzywa nas do świętości,. → odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata → wyjaśnia, czym jest Adwentu, → podaje fakty związane z wydarzeniami narodzin Jezusa	→ nazywa październik miesiącem modlitwy różańcowej → wymienia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego. → wymienia symbole adwentu → odkrywa, że największym darem Bożego Narodzenia jest samo narodzenie Jezusa
----------------------------	---	--	---	---	--

II semestr

4.Przepraszam Pana Jezusa	→ uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi → wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty → określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi, → wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”	→ opowiada historię grzechu pierworodnego, → odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga, → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów → wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania. → omawia niszczące skutki uzależnień, → odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem, → • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako	→ wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego → opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń → nazywa Boga miłością, która przebacza → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy → odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów → odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1) → wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebiegającej → podaje przykłady podjętych przez Błogosławioną Różę Czacką działań, mających wpływ na rozwój tyflopedagogiki w Polsce,	→ opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem → odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka → wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników → układa tekst modlitwy przebiegającej, → wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je	→ odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę → nazywa Boga miłością, która przebacza → wymienia skutki uzależnień → odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy → nazywa Błogosławioną Różę Czacką Matką niewidomych. → wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczący
---------------------------	---	--	---	---	---

		tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu → podaje kilka istotnych faktów z życia błogosławionej Róży Czackiej, → na podstawie losów Świętego Pawła, podaje dowód, że miłość Boga przejawia się w przebaczeniu grzechów,	→ odkrywa i przedstawia fakty świadczące, że Bóg przebacza Pawłowi nawet te grzechy, których bardzo się wstydził		
--	--	--	--	--	--

5. Proszę Pana Jezusa	→ wyjaśnia wielkość człowieka, ale też i jego zależność od Stwórcy i innych ludzi → tłumaczy dlaczego Bóg nie spełnia każdej naszej prośby → omawia wartość modlitwy wstawienniczej	→ omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), → wyjaśnia, że człowiek nie jest samowystarczalny, podaje przykłady, → odkrywa jak ważne jest nasze zaufanie Bogu w modlitwie prośby – na przykładzie Elżbiety i Zachariasza, → na podstawie historii życia Świętej Moniki i Świętego Augustyna odkrywa wartości wpływające z wierności Bogu → wskazuje, że Błogosławiony Stefan Wyszyński modlił się o wolność naszej ojczyzny.	→ wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F.1.7), → objaśnia, że Bóg pomaga nam w codziennym życiu poprzez drugiego człowieka → podaje, że może prosić Boga o to, co jest zgodne z Jego wolą, → odkrywa, że modlitwa wstawiennicza może przemienić życie człowieka zgodnie z wolą Boga, → podaje fakty z życia Prymasa Tysiąclecia świadczące o Jego miłości do Boga i bliźniego	→ prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9) → odkrywa, że Bóg wzywa nas do pokory wobec Boga i ludzi → omawia warunki dobrej modlitwy (F.1.8) → wyjaśnia czym, jest modlitwa wstawiennicza, → odkrywa, że Prymas Tysiąclecia uczy nas miłości do nieprzyjaciół	→ uzasadnia potrzebę modlitwy, → opisuje historię Elżbiety i Zachariasza → zna historię św. Moniki i św. Augustyna → podaje kim był Prymas Tysiąclecia
-----------------------	---	--	--	--	---

6. Wielbię Pana Jezusa	→ tłumaczy dlaczego Bogu należyne jest uwielbienie → opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka → rozróżnia między uwielbieniem a adoracją	→ wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1), → odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, → wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, → wyjaśnia, co to znaczy współofiarowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1), → wyjaśnia, czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu → odkrywa, że Maryja jako matka Jezusa współcierpi, przeżywając odrzućenie Go przez ludzi, Jego mękę i śmierć na krzyżu, → odkrywa w słowie Bożym, że można być szczęśliwym nawet w trudnych sytuacjach, jeżeli zaufamy Bogu	→ wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka → wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, → odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego → odkrywa, że katolicy na całym świecie adorują Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, → podaje fakty z życia Maryi świadczące o Jej uwielbieniu Boga, poddaniu się Jego woli → • wskazuje Zośkę, Alka i Rudego jako bohaterów narodowych, którzy poświęcili swe życie dla innych	→ odkrywa, że uwielbienie jest należyne jedynie Bogu, → odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga → wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia → wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiara Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11) → wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), → wymienia sposoby oddawania czci Bogu → odkrywa, że Pan Jezus, umierając na krzyżu, daje nam Maryję jako matkę → odkrywa, że młodzi ludzie okresu wojny byli gotowi oddać swe życie za swych przyjaciół, za wolną Polskę	→ układa prostą modlitwę uwielbienia → opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem → wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej → opowiada o cierpieniu Maryi pod krzyżem Jezusa → układa modlitwę za ojczyznę
-----------------------------------	--	---	--	---	---

Katechezy okolicznościowe	→ wyjaśnia sens udziału w drodze krzyżowej → omawia istotę Triduum Paschalnego → wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, → wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego	→ wskazuje, że pomocą w nawróceniu jest sakrament pokuty i pojednania, przyjmowanie Chrystusa w Komunii Świętej, modlitwa, post i jałmużna → odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, → układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, → wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna → tłumaczy, że być świadkiem zmartwychwstałego Jezusa, to pozostawać w jedności z Bogiem okazywać miłość innym, → wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, → odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego, → opowiada fragment Ewangelii, czytany w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, → charakteryzuje postawy świadczące o tym, że podążamy za Dobrym Pasterzem	→ • na podstawie Ewangelii wymienia pokusy, jakim przeciwstawił się Pan Jezus → podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. → odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, → wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, → wymienia świadków zmartwychwstania Jezusa, → wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego → odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu → odkrywa, że Jezus pragnie, aby czczono Jego Ciało i Jego Krew → wymienia, jakimi łaskami obdarza Dobry pasterz owce, które idą za Nim	→ odkrywa, że w czasie Wielkiego Postu jesteśmy wezwani do nawrócenia, → wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem → odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, → wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) → odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu → z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego → odkrywa, o jakie dary może prosić Ducha Świętego → wykonuje w grupie projekt ołtarza, → odkrywa cechy Dobrego Pasterza,	→ wymienia zadania chrześcijan na wielki post → opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy → podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów → wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia → wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę → omawia przebieg procesji w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, → nazywa Jezusa Dobrym Pasterzem.
---------------------------	--	--	--	--	--